

ODHALENÍ MARIE MAGDALENY

První apoštolka, její feministické evangelium
a láska, která je silnější než smrt

MEGGAN WATTERSON

MEGGAN WATTERSON

ODHALENÍ MARIE MAGDALENY

První apoštolka, její feministické evangelium
a láska, která je silnější než smrt

MARY MAGDALENE REVEALED

Copyright © 2019 by Meggan Watterson

Originally Published in 2019 by Hay House, Inc. USA

Cover Design by Kam Bains

Interior Design by Brynn Star Best

Translation © Renata Paletová, 2023

Czech Edition © GRADA Publishing, a.s., 2023

ISBN 978-80-271-5173-8

Tato kniha je pro mého syna, Shaie,
jehož jméno v aramejštině znamená „dar“.
Francouzsky se láska na první pohled řekne
coup de foudre, což doslovně znamená „zásah bleskem“.
Tak jsem se cítila, když jsem tě poprvé uviděla,
Shaii – poznala jsem tě.
Bylo to jako být svědkem důkazu
lásky, která vždy existovala.
Mé srdce se obrátilo naruby
a od té doby se stále rozšiřuje.

Sestro, my víme, že tě Spasitel miloval nad ostatní ženy.

*Pověz nám Spasitelova slova, která si pamatuješ,
ta, která znáš a my ne, ani jsme je neslyšeli!*

Marie odpověděla, řkouc:

„To, co je vám skryto, to vám sdělím.“

– MARIINO EVANGELIUM

OBSAH

Poznámka překladatelky	10
Předmluva k českému vydání	11

ÚVOD

Zrak srdce	23
Proč bych mohla políbit kopta	28
Nemůžeme být mrtví polovičatě	34

PRVNÍ MOCNOST • TEMNOTA

Na co jsme zapomněli	41
Křesťanství, jaké jsme ještě nezkusili	44
Jak feministka vidí anděla	49
Tajný duchovní úřad Currera Bella	54
Leviticus v zájčkových pantoflích	58

DRUHÁ MOCNOST • ŽÁDOSTIVOST

Dívka, která se pokřtila	65
Umučení svaté Perpetuy	70
Babička Betty a její oči jako žárovky	73
Nejrozzlobenější křesťan, jakého jsem kdy potkala	80
Hustá přísaha ženské podoby Buddhy Táry	84
Nedorozumění ohledně Mr. Mister	88
Tři Marie	91
Červená nit	95

TŘETÍ MOCNOST • NEVĚDOMOST

Co se děje v divočině	101
Evangelium Marie Magdaleny	105
Co to znamená být spasení	110
Co to znamená být člověkem	114
Co jsem se naučila jako hořící keř	117
Jak meditovat jako Marie Magdalena	124
Červené vejce	130
Tělo nikdy nelže	135
Marie Magdalena nebyla prostitutka	139
Nebyl tam nikdo, kdo by byl svědkem svědkyni	148
Mocnost soudit	152
Červený pramen	154
Jako Noemova archa božského ženství stejného pohlaví	159
Náboženství, k němuž náleží každé tělo	164
Proč jsem hrdá na to, že jsem částečně impala	167
Jak médium z Long Islandu odpovědělo na mou modlitbu	178

ČTVRTÁ MOCNOST • VZRUŠENÍ SMRTI

Loď bez plachet	183
Horská yoni	190
Co jsem slyšela v kryptě Marie Magdaleny	194

PÁTÁ MOCNOST • PANSTVÍ TĚLA

Princezna milosti	199
Jeskyně vajec	205
Ta, která potvrzuje pravdu	216

ŠESTÁ MOCNOST • POŠETILÁ MOUDROST TĚLA

Pointa je v tom, že to nikdy nekončí	223
Láska již zvítězila	225
Bílý pramen	231

SEDMÁ MOCNOST • ZLOBNÁ MOUDROST

Na co jsme se rozpomenuli	237
Žena s alabastrovou nádobkou	240
Jazyk andělů	244
Modlitba srdce	248

DOSLOV

Věřím Marii	253
1. dodatek: Meditace hlasu duše	263
2. dodatek: Seznam četby červené nitě Marie Magdaleny	267
3. dodatek: Zdroje pro dávání a přijímání podpory	269
Vysvětlivky	270
Poděkování	275
O autorce	281
Další díla Meggan Watterson	282
Ohlasy na knihu	283

POZNÁMKA PŘEKLADATELKY

Při překladu Starého a Nového zákona jsem vycházela z tradičního Českého ekumenického překladu, který je dostupný online na www.biblenet.cz.

Český překlad apokryfních textů s výjimkou Filipova evangelia je převzat z díla *Neznámá evangelia, Novozákonní apokryfy I* (POKORNÝ, Petr, a DUS, Jan Amos. *Novozákonní apokryfy. I, Neznámá evangelia*. Knihovna rané křesťanské literatury. Praha: Vyšehrad, 2014). Přestože považuji za důležité zachovat kontinuitu celého textu, rozhodla jsem se u Filipova evangelia použít české znění, které více zapadá do kontextu jednotlivých pasáží. Toto znění je dostupné online na www.magazin.gnosis.cz/filipovo-evangelium/.

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

Přestože Česká republika je v dnešní době zemí převážně ateistickou, křesťanství naši kulturu a myšlení značně ovlivnilo. Ježíš a Marie (Máří) Magdalena jsou součástí naší historie. Jsou součástí každého z nás. Proto je pro nás tato kniha a toto téma tak důležité, dnes více než kdy dříve. Dnes, kdy se čím dál tím více lidí probouzí a uvědomuje si pravdy, které byly po stovky, nebo dokonce tisíce let potlačovány, stíhány a trestány. Krom jiného, že Boha máme všichni v sobě a že to božské nemusíme hledat nikde mimo sebe, že k tomu, abychom mohli mluvit s Bohem (či s Bohyní, s Vesmírem, se Zdrojem, s Velkou Matkou – dosadte si pojmenování, které s vámi nejvíce rezonuje), nepotřebujeme nikoho ani nic jiného. Nejsme od Boha odděleni.

Odhalení Marie Magdaleny odkrývá a vykládá „ztracené“ (a znovunalezené) Mariino evangelium, které pojednává nejen o tomto tématu, a odhaluje krom mnohých pravd o Marii Magdaleně i naše vlastní nitro, naši pravdu, naši pravou podstatu.

Zároveň očišťuje i její jméno. I z tohoto důvodu jsme v českém překladu zvolili jméno Marie Magdalena, nikoli Máří Magdalena. Po tisíciletí byla Máří církví očernována, označována za podřadnou prostitutku, aby se snížila její důležitost v životě Ježíše i její postavení jako jeho družky, Marie. Aby bylo sníženo postavení žen ve společnosti, potlačeno posvátné ženství. Mariino evangelium bylo vytrženo z Bible a mělo být navždy zničeno a zapomenuto, dokud nebylo teprve před několika desítkami let znovu nalezeno.

Téma Marie Magdaleny je tématem kolektivním, historickým

a celospolečenským, ale i nesmírně osobním. I proto je nám velkým potěšením, že do předmluvy k českému vydání přispělo pět úžasných žen, které se tématem Marie Magdaleny už dlouhá léta zabývají a které se na následujících stránkách podělily o své zkušenosti a svůj vlastní vztah k Marii Magdaleně.

Pavla Jiroušková
šéfredaktorka *Alferia*

POTENCIÁL MARIE MAGDALENY

Danai Colledge

*Průvodkyně po silových místech Země
spojených s příběhy Marie Magdaleny a Ješuy*

Marie Magdalena pro mne znamená Cestu ženy k potenciálu plně rozvinuté duchovní lidské bytosti, která je zároveň plně spojená se svým pozemským bytím.

Kousek po kousku se mi za posledních asi dvacet let odhalovala způsoby a v úrovních, které jsem byla v danou chvíli schopná přijmout a vstřebat. Někdy to bylo na hraně a nikdy u toho nechybělo hluboké pohnutí duše, která se rozpomíná. Na mé cestě mi je průvodkyní, sestrou, pramatkou i obrazem mne samé kdesi v potenciálu bytí. Takto ji může vnímat každá žena. Ona nepatří nikomu a je tu pro všechny.

Od doby, kdy moje probouzející se duše vědomě pocítila dotek její esence, nepochybuji, že byla družkou Ješuy a že si byli rovni ve svých schopnostech i na své úrovni duchovního poznání a že společně plnili své poslání pro vzestup vědomí lidstva prodchnutého bezpodmínečnou láskou, ačkoliv role každého z nich v jejich společném poslání

byly odlišné. Když pak byla po vzkříšení Ješuoova pozemská práce víceméně dokončena, její práce a poslání zde pokračovaly dál. Marie Magdalena byla živoucí nositelkou nejen vysokých duchovních vědění a učení – kristovského učení, ale také první ženou, nositelkou „grálu“ – kristovské krve, jejímž určením bylo a dodnes je do lidstva se vlít. Nyní, po téměř dvou tisících letech, se její odkaz v souladu s kosmickými hodinami odhaluje na mnoha úrovních a vychází ze skrytu „podzemí“, ve kterém pod ochranou oddaných vyvolených přežíval. Ona nyní postupně odkládá závoje, které po určitý čas chránily její poslání, a nám všem pomáhá snímat závoje zapomnění na to, kým jako lidské bytosti jsme a kde leží náš potenciál být božskými bytostmi lásky v lidském těle. Svým příkladem také ukazuje moudrost, houževnatost a sílu ženy, které dřímají v každé z nás.

Cesta byla a je dlouhá. Její i naše. A tak je to v pořádku. Ale už není nutno mlčet.

Kéž i tato kniha pomáhá snímat závoje zapomnění a vede čtenáře k vnitřní proměně a k rozpomenutí se.

V úctě a nekonečné lásce k naší průvodkyni, sestře a pramáti, ke kristovské kněžce Marii Magdaleně.

PROMĚNY MARIE MAGDALENY

Mgr. Kateřina Kramolišová

Psycholožka, lektorka, spoluautorka knihy Novodobé ženské rituály

Marie Magdalena je větší než jedna žena. Je víc než jen kajicná prostitutka, svěťice, Ježíšova partnerka, pokračovatelka jeho učení. Je tím, co jsme ztratili a snažíme se znovu najít.

Hledáme a nacházíme svatou ženu, posvátnou nevěstu, kněžku

lásky a dávných mystérií života, smrti a vzkříšení. Oddanou apoštolku, vizionářku a moudrou učitelku.

Tu, která ví.

Mojí životní láskou je historie a mytologie posvátného ženství. Celý svůj dospělý život jdu po stopách toho, co jsme ztratili a co dnes znovu nacházíme. Za těch bezmála třicet let jsem potkala mnoho tváří Marie Magdaleny.

Jako by tato žena měla naplnit velké prázdno, které v našich životech a v našich srdcích zanechalo opuštění posvátného ženství v naší po staletí křesťanské a dnes spíše ateistické společnosti. Spolu s Pannou Marií je Marie Magdalena součástí našeho evropského duchovního dědictví, i když země, ze kterých k nám přišly, leží daleko na Blízkém Východě.

Protože jsme my lidé po celou dobu naší dlouhé historie byli zvyklí obracet se pro útěchu a podporu na nějakou podobu Božské Matky, a zejména my, ženy, jsme potřebovaly božský obraz ženství, ke kterému bychom se mohly niterně vztahovat, zaujaly Panna Marie a Marie Magdalena místo, které dříve patřilo starým bohyním jako Isis, Inanna, Demeter, Afrodita, nebo v našich končinách Živa, Lada či Mokoš.

Panna Marie pro nás naplnila uprázdněné místo Božské matky, Marie Magdalena však měla mnoho rolí. Po dlouhou dobu bylo to, jak jsme ji vnímali, ovlivněno příběhem, který o ní stvořil v 6. století papež Řehoř. Tím, že svérázně interpretoval několik biblických příběhů různých žen a přisoudil je postavě Marie Magdaleny, pro ni vytvořil roli kající prostitutky,

Mýtus o hříšnici, která svými slzami omývá Ježíšovy nohy, vlastními vlasy je osuší a pomaže je vzácnou vonnou mastí, je silný a v pravdě archetypální. Ve skutečnosti však žádné evangelium tuto ženu neidentifikuje jako Marii Magdalenu ani nejmenuje její

hříchy. Mohla a nemusela to být Marie Magdalena, mohlo a nemuselo jít o pokání, vyjádření oddanosti a/nebo rituál pomazání před Ježíšovou obětí. V tomto se neshodnou ani evangelia.

Sloučením příběhů různých žen jí však byla přisouzena role prostitutky. To nadlouho ovlivnilo její obraz v naší kultuře. Pro křesťanství se tak stala protipólem tělesnosti „neposvržené“ Panny Marie a projekčním plátnem nevyřešených problémů vzniklých potlačením lidské sexuality.

V posledních desetiletích, s tím, jak se začala měnit role ženy a jak se ze zapomnění začalo vynořovat mnoho podob božského ženství, se začal dále proměňovat i obraz Marie Magdaleny. Znovuobjevení jejího evangelia i dalších nekanonických evangelií, která o ní píšou, nám přineslo obraz ženy – apoštolky, jež byla nejbliž Ježíšovi a dostala od něj jeho nejvnitřnější/nejniternější učení, které po jeho smrti předávala dál.

Marie Magdalena se tak vynořuje jako duchovní autorita.

Ale protože příběhy, které se vypráví po staletí, mají setrvačnost, obrazy prostitutky a duchovní autority se propojily, a tím vznikl nový obraz učitelky posvátné sexuality a kněžky předávající dávná mystéria posvátného partnerství, duchovní sexuality, smrti a znovuzrození.

Tak se obraz Marie z Magdaly znovu proměnil, částečně díky novým písemným pramenům, částečně podle toho, jakou ji dnes potřebujeme vidět.

Knihy Meggan Watterson fascinujícím způsobem rozplétá dávné mýty a ukazuje, že poselství, které Marie Magdalena ve svém evangeliu zanechala, je pro nás důležité i dnes. Odpovídá totiž na otázky, jak se osvobodit od utrpení, překonat pasti ega a spojit se se svou duší.

To otevírá otázku, jak by naše západní civilizace vypadala, kdyby

skutečná zpráva o roli Marie Magdalské nebyla potlačena a vymazána. Kdyby byl součástí našeho duchovního odkazu obraz Marie Magdaleny jako Ježíšovy partnerky a pokračovatelky, možná bychom byli ušetřeni staletí pohrdání ženami a jejich duchovní autoritou.

Jak by se asi proměnilo nastavení naší společnosti, kdyby byla ctěna jako posvátná nevěsta a Ježíšova manželka a my měli před sebou obraz propojení posvátného mužství a posvátného ženství?

Poselství posvátného ženství se mým životem proplétá jako nit prakticky již od mého dětství. Už tehdy mne fascinovaly příběhy a obrazy bohyní a mytických žen ve *Starých řeckých bájích a pověstech*. V době, kdy jsem dospívala, jsem pak od babičky dostala knihu *Athéňanka Tháís*, o kněžce bohyně Afrodity a mystických tradicích Bohyně. Když mi bylo dvacet let, koupila jsem si v Londýně na doporučení mého oblíbeného profesora psychologie knihu *Číše a Meč* (*The Chalice and the Blade*), která mě hluboce zasáhla a ovlivnila moji celoživotní duchovní cestu.

Otevřela mi oči: ukázala mi, že války mezi národy ani válka pohlaví nejsou božsky ani biologicky podmíněny. Ukázala mi, jak důležité jsou pro rozvoj společnosti založené na míru vzájemná úcta a rovnováha mezi mužským a ženským principem, jak důležité je navrátit do našeho kolektivního vědomí obraz božského ženství.

Tenkrát jsem začala studovat proměny božského ženství od počátku lidské historie až do současnosti. Marie Magdalena je součástí této dlouhé linie. Pro mne je apoštolkou ženské odvahy a duchovní moudrosti, apoštolkou lásky a soucit, kněžkou posvátného partnerství a matkou ženské mystiky. Je inspirací a vzorem pro uzdravování ženství a vztahů mezi muži a ženami. Přináší nové paradigma: Hierarchii nahrazuje spojením. „Moc nad“ nahrazuje „mocí spolu“. Je apoštolkou nové doby.

ARCHETYP MARIE MAGDALENY

Lilia Khousnoutdinova, MA MSt

Historička, spoluautorka šesti knih s ženskou tematikou

Příběh Marie Magdaleny mě fascinuje už dlouhá léta. Když jsem byla malá, moje máma pravidelně jezdila na poutě do jižní Francie, aby navštívila svatá místa, která jsou Marii zasvěcená. Byla jsem vychovaná v tom, že je to obdivuhodná žena, ke které se mohu modlit. Až následně jsem odhalila i zbytek příběhu Marie a také její archetyp, který v sobě slučuje zdánlivě protichůdné. Je mladá, ale zároveň moudrá. Bohatá, sexuální, ale zároveň svatá. Věci, které často považujeme za neslučitelné, se v ní splétají do nádherné symfonie.

Myslím si, že pro dnešní ženy je archetyp Marie Magdaleny cestou k uzdravení, cestou k tomu, jak přijmout to, že sexualita může být součástí duchovního života, že materiální hojnost nemusí být v rozporu s tím, že jsem dobrý člověk, a také to, že lze prožít velké zkoušky a přetavit je v moudrost, kterou pak můžeme předávat dál. Ostatně příběh Marie, který se odehrál po ukřižování Ježíše v Provence, nebyl zrovna procházka růžovou zahradou.

Kontroverzní teorie ohledně toho, zdali byla „pouze“ Ježíšovou nejvěrnější žákyní a následovnicí, anebo i jeho ženou, či potažmo matkou jeho dětí, samozřejmě otevírají široké pole mnoha spekulacím. Osobně si myslím, že není zas tak důležité zjistit, co se tenkrát doopravdy stalo. Koneckonců, ani bychom to nemohli spolehlivě dokázat. Všechno jsou to lépe či hůře podložené domněnky. Nicméně, pro vnitřní krajinu každé ženy, která k Máří vzhlíží, může být důležité objevit důstojný obraz této ženy a plnost jejího potenciálu. Osobně se tudíž nebráním ani teoriím o sňatku a rodině Ježíše a Magdaleny. Nepovažuji je nutně za historickou pravdu, ale spíš

za archetypální příklad, kterým by se mohli inspirovat dnešní muži i ženy. Ukazuje nám totiž mimo jiné, jak v lásce stavět na našich odlišnostech a tvořit z místa posvátného partnerství.

Mám tedy velkou radost, že byla do češtiny přeložena další kniha o Marii Magdaleně, která pojímá celou problematiku jejího příběhu z nového pohledu – zohledňuje fakta a důkazy a vytváří jimi podložené teorie. Zároveň si myslím, že jakákoli další literatura o životě této mimořádné ženy je cenná. Už jen proto, že znovu a znovu otevírá její příběh a dovoluje ženám, aby se opět dotkly toho, co bylo dlouhá léta jen tichou inspirací pod silnou vrstvou nánosů tabu.

MAGDALENSKÁ CESTA

Michaela Olivie Cusanová

Průvodkyně a lektorka práce s tekutinovým tělem, prohlubování kontaktu se sebeléčivými silami v těle a hledání hlubokého mystéria hluboko v nás

Cítím v sobě hlubokou blaženou radost, že u nás konečně vychází kniha, která umí přinést magdalenskou esenci právě v této podobě.

Často ani nevíme, co znamená „magdalenská cesta“, ale ono vlastně už samotné hledání toho významu je právě tou cestou. Pravá esence Máří Magdaleny byla po staletí potlačována a kompromitována, což vlastně může připomínat i náš příběh ženství. I proto je esence Marii Magdaleny pro dnešní ženu tolik přitažlivá. Její odkaz je stále živý. V tom, jak se po dvou tisících let, po tom všem, co se o ní vyprávělo, znovu zvedá – zářivá a čistá –, je obrovská síla. A to je to, co je pro nás důležité i na našich vlastních osobních cestách.

Pro mě osobně je magdalenská cesta cestou vnitřní pravdivosti,

autenticity, průzračnosti a velké odvahy. Učení Máří Magdaleny se nezachovalo ve slovech, ale právě díky tomu nemohlo být její „slovo“ zmanipulováno, jak se často stávalo slovům jiných evangelii. Učení Marie z Magdaly se zachovalo právě v jejím vlastním životním příběhu.

Právě proto může být magdalenská cesta mnohem svobodnější, než příslušnost k jakékoliv církvi. A každá z nás na ní může najít svůj poklad – zdroj síly, která umí oživit i naše životy.

Jde o žitý Život. Životní příběh této výjimečné ženy je zároveň i zrcadlem kousku duše, který vnímám u sebe i u mnoha jiných žen. Ukazuje mi, že nejde o to následovat cestu někoho jiného, ale jít k sobě, být pravdivá, mít sílu a odvalu. Někdy to žádá hledání, zdolávání překážek, setkání se stínem... Jít magdalenskou cestou pro mě znamená žít pravdivě a vědomě svůj vlastní život a sledovat přitom učení obsažené v životním příběhu Marie z Magdaly. Její život nebyl snadný. A snadné není ani jej zmapovat. Z jejího evangelia se zachovalo jen pár slov. Ta však jednoduše vyjadřují podstatné. Abychom pochopili tu jedno-duchost, je potřeba cesty. A to mě Máří Magdalena učí. Nejde jen o mentální pochopení. Je to i její celistvost, která se mi ukázala, když jsem si uvědomila, jak se proměňoval její obraz v mých očích za oněch asi čtyřicet let, které uběhly od chvíle, kdy jsem ještě jako dítě slyšela od své babičky o Máří poprvé. Vnímala jsem v ní dívku, ženu, prostitutku, kněžku, duchovní partnerku, matku nové linie grálu, milenku, duchovní učitelku, apoštolku apoštolů... Nesla a stále nese tolik rolí jako málokterá žena. A každá taková má projekce mě nakonec proměnila až do morku kostí. Už jako dítě jsem cítila tu sílu. Později jsem to také pojmenovala čistotou a nevinností. Následovat hlas svého srdce a jemné impulsy své duše je pro mne zrcadlem odvahy. A co si budeme povídat, v dnešním přehlceném světě to není vůbec samozřejmé.

Marie z Magdaly byla a je avatárem. Gnostici věřili, že Ježíš přišel na Zemi, aby potkal ji – první apoštolku, jež zrodila jeho duchovní tělo. Podobný proces se vnitřně v hloubce děje a vtěluje v každé z nás, které věříme v její odkaz. Zároveň cítím, že tento odkaz potřebuje velkou úctu a péči, že potřebuje být stále chráněn. Její obraz je ještě hodně skrytý možná proto, že je velmi propojen s naší vlastní evolucí – osobní i kolektivní. Myslím, že tato kniha přispěje velkým dílem do mozaiky naší evoluce, k tomu, abychom se mohly zvednout a svobodně zářit ke hvězdám, dobře zakořeněné v milované bytosti Gaie.

MARIE MAGDALENA TADY A TEĎ

Terezie Dubinová

*Hebraistka, kulturoložka a astroterapeutka, autorka knih,
mj. Ženy v Bibli, ženy dnes, Kořeny ženské spirituality
a Jak napravovat svět: Rozhovory s inspirativními Izraelci*

V roce 2010 přišla skrze astroterapeutické konstelace zpráva, že definitivně končí věk Ryb. Partnerství Jupitera a Neptuna, v symbolické hierarchii vesmírných těles vyjadřujících mimo jiné archetypy Ježíše a Marie Magdaleny, se ukončil. Byl tak rozvázán příběh posvátného partnerství, které bylo kolektivnímu vědomí oficiální křesťanské kultury po dva tisíce let zamlčováno, popíráno a odpíráno.

Proč se tedy k postavě Marie Magdaleny vracet? Proč se vracet k příběhu, který je tak silně zatížen a poznamenán patriarchálním mocenským bojem, zneužitím duchovního učení, znevažováním a ponižováním žen, ztrátou tělesné smyslnosti jako spirituální kvality a rozbitím ženského podpůrného společenství? Možná právě

proto. Abychom věděli, co opouštíme, z čeho se vyvazujeme a co bylo tak cenné potenciálem posilovat a osvobozovat, že to mělo být mocenským establishmentem zničeno. A abychom mohli to cenné znovu, ale už na nové frekvenční úrovni rozvíjet: ženskou moudrost, propojení spirituality a sexuality, vědomé partnerství, ženské duchovní vůdcovství.

Ješu ha-Nocri, Ježíš Nazaretský, ve své pozemské podobě judského muže nemohl být svobodný: svobodní muži byli v izraelitské kultuře anomálií. Jeho mise by nemohla být prováděna bez rovnováhy mužského a ženského prvku. Tento prvek rovnováhy v posvátném sňatku nemůže představovat matka Marie, ta má jinou roli. Představuje jej partnerka. Jak dokládají gnostická evangelia nalezená v egyptském Nag Hammádí, Marie Magdalena byla i duchovní partnerkou Ježíše a měla se po jeho smrti stát duchovní vůdkyní jeho učedníků – duchovní vůdkyní hnutí změny, které Ježíš svým životem představoval a připravoval, a které bylo následně establishmentem církve přeformátováno, aby sloužilo mocenským účelům.

Magdalenské kněžky, ženy vibračně spojené s úkoly Marie Magdaleny, tedy s posvátnou sexualitou a duchovním vůdcovstvím, po staletí chránily poklad – „grál“. Grál ženské moudrosti, tvořivosti a plodnosti, tajemství ženského těla, duše a ducha v posvátném spojení, jejich léčení, spojení s Velkou Bohyní skrze menstruační a porodní krev, grál ženské svobody sebevyjádření a pohybu. Byly za to odsuzovány, pronásledovány, mučeny, upalovány. Přesto se staré duše pracovníků a pracovníc světla znovu a znovu vracely, aby pokračovaly v misi a světelná nit síly Bohyně a síly pozemských žen ve fyzické realitě našeho kulturního okruhu přežila.

Mise je splněna. Ženská Síla jako součást Kosmického Vědomí a jako projev živé Země – Gaii – se vrací. Tento pohyb nelze zastavit. Díky za to.

Kým je tedy Marie Magdalena dnes? Mementem nezlomnosti, ženské vytrvalosti, moudrosti, podpory života a udržování rovnováhy v našem proměnou procházejícím světě. Světlem vnitřního klidu, s jakým ona a její následovnice vstupovaly do služby velkému zázraku života a zázraku lásky mezi mužem a ženou.

V tom je nám dnes inspirací, ať už na sebe její příběh bere jakoukoli podobu.

Amen.

ÚVOD

Zrak srdce

(Chybí stránky 1–6)

– MARIINO EVANGELIUM 1:1

Evangelium Marie Magdaleny začíná chybějícími stránkami. Toto jsou slova, která nemůžeme vrátit, toto je moudrost, hlas Krista z hloubi srdce ženy, toto bylo vytrženo a pravděpodobně zničeno dříve, než byl zbytek jejího evangelia pohřben. Na těchto prvních šesti stránkách bylo něco natolik pobuřujícího, že její evangelium začíná až na straně sedmé.

A je v tom cosi poetického, protože podle Mariina evangelia sedmička představuje počet etap, jimiž musíme projít, neboli mocností, jimž musíme v sobě čelit, abychom dosáhli jasnosti čili jedinečnosti srdce, a které nám umožní pohlédnout za ego našich vlastních nepatrných životů na to, co je skutečnější, trvalejší a nekonečné a co už je zde, uvnitř nás.

Byly nalezeny tři kopie Mariina evangelia: dvě v řečtině a jedna v koptštině. Všem třem verzím jejího evangelia chybí začátek a dále také čtyři stránky uprostřed. Právě tyto čtyři stránky obsahovaly odpověď na to, co považuji za jednu z nejdůležitějších otázek, jaké jsme si kdy mohli položit. Marie se ptá Krista:

„Pane, nyní ten, kdo má vidění, zří je skrze duši nebo ducha?“

Jediné, co z jeho odpovědi máme, je tento provokativní a přitom záhadný začátek:

Spasitel odpověděl: „Nevídí skrze duši ani ducha, ale myslí, jež je uprostřed těchto dvou. Totiž ten, kdo má vidění, a totiž ten...“

„Mysl“ zde není moderní dualistický koncept myslí v rámci současného uvažování. Není to mysl bez těla. Je to slovo, které se z řečtiny těžko překládá. Vlastně je nejlepší ponechat jej v řečtině, ačkoli když jsem na něj poprvé narazila, myslela jsem si, že je to francouzsky. Je to *nous*. *Nous* ve francouzštině znamená my. *Nous* v řečtině znamená oko, zrak srdce. Je to vidění neboli vnímání duše.

To, jak cokoli vidíme, mění všechno. V sázce je toho tolik, a proto si musíme odpovědět na její otázku položenou Kristu. A možná právě proto byla odpověď na její brilantní otázku z jejího evangelia odstraněna. Protože by nám odhalila, jak vnímáme božství přímo, ze svého nitra.

V sázce je duchovní autorita. Mám na mysl boj o to, kdo má právo vyprávět příběh Marie Magdaleny, a tudíž i oprávnění říci pravdu o našem vlastním příběhu.

Jestliže způsob, jak vidíme, skutečně vidíme, není zrakem, ale viděním, formou duchovního vnímání, která nám umožňuje poznat, co je skutečné, co je trvalé, co je skutečně pravda, pokud to pochází z nás, pak nad námi nikdo nemá moc.

Jednoduché, že?

Ano. A jednoduše revoluční.

Pro mě těchto sedm mocností v Mariině evangeliu slouží jako vzor toho, co to znamená být člověkem. Je to jako dostat cestovní mapu k vnitřní krajině. Existuje sedm cest, kterými se ego může vydat (a s největší pravděpodobností vydá) během našeho vtělení. Zde jsou místa, kde jako lidské bytosti uvízneme. Jsou to stavy mysli, které nás mohou donutit jednat způsobem, který nenaznačuje, kdo skutečně jsme. Jsou to mocnosti, které nás mohou umlčet zevnitř.

Myslím, že tento příběh, který se vám chystám vyprávět, by religionisté nazvali „příběhem o konverzi“. Mariino evangelium mě konvertovalo, obrátilo mě na víru, pomohlo mi pochopit, proč jsem se nikdy necítila doma v křesťanství, které jej vylučovalo.

Z teologického hlediska je evangelium Marie Magdaleny považováno za „vyprávění o vzestupu“, což znamená, že popisuje cestu, kterou se můžeme vydat, abychom osvobodili duši – nikoli ve smrti, nýbrž zde v tomto životě. Slovo *vzestup* je však zavádějící v tom, že představivost stoupá okamžitě nahoru. Myslí se tím transcendence. Vzestup podle Mariina evangelia je však sestoupení do srdce, takže výše znamená vlastně více dovnitř.

Nalezení hlasu Marie Magdaleny pro mě znamenalo opět získat ten svůj. To je důvod, proč jsem většinu svého života strávila studiem jejího evangelia a sledováním legend, které se o ní v průběhu dějin vyprávěly. Doufám, že při sdílení jejího hlasu v této knize uslyšíte hlas vlastní duše. (Vím, že to může znít povýšeně a nahánět strach, ale je to právě ten jasný, klidný, skromný hlásek lásky uvnitř vás.)

Také chci objasnit, že to skončí tak, jak to začalo. Naprosto to vystihuje T. S. Eliot ve *Čtyřech kvartetech*: „A smysl našeho hledání / bude dospět tam, kde jsme začínali, / a poprvé tak poznali to místo.“ Není to o tom někam se dostat ani dospět na nějaké jiné místo. I když později vám povím, jak jsem se ocitla na úbočí hory

v jižní Francii jako kůzle v jógovém úboru a hledala jsem „Jeskyni vajec“ Marie Magdaleny.

Smyslem Mariina evangelia není naznačovat, že se potřebujeme stát někým jiným, někým „lepším“. Není to tak, že na konci této knihy zjistíte, jak být verzí sebe sama ve vibracích óm nebo že já jsem se jí stala tím, že ji žiji.

Jde o to získat vidění, které nám umožní uzřít to, co tu vždy bylo, uvnitř nás. Jde o kvalitu a intenzitu naší existence. Jde o možnost být skutečně přítomni místo toho, abychom byli chyceni, aniž bychom si to uvědomovali, v nekonečných příbězích, které nám ego vypráví. Od vteřiny, kdy se probudíme, nás odděluje od toho, co už tady je, odděluje nás jednoho od druhého i nás samotných, odděluje nás od toho, co považujeme za dobré nebo za božské. Jde o to, *skutečně* procitnout a uvědomit si, že náš systém chápání světa nám už neslouží.

Nějak takhle vypadá můj příběh o konverzi. Probouzím se do způsobu, jakým jsem fungovala ve světě, ve světě vytvořeném mým egem. A vidím věčné utrpení. Vidím, že existuje i jiná cesta.

A tato cesta nezahrnuje nalezení nějakého žhavého a atraktivního milence, který mě doplní (nebo aspoň zatím se to nestalo), ani objev osvědčeného receptu na ničím nerušenou radost. Ani slávu. Ani úspěch. Není zde žádný konečný bod, žádný pevný stav dokončení. Není zde žádný status mistra ani guru. Je to jen alfa, pak omega, do nekonečna. A to se právě snažím vysvětlit. Toto místo neoznačuje žádná značka X.

Je to mnohem jednodušší a zároveň mnohem obtížnější.

Je to spíše řada věčných okamžiků, kdy se rozpomínáte na to, že se nemusíte cítit být odděleni od lásky – pokud nechcete. Dokonce i uprostřed toho nejhoršího, co si říkáme, i když nás někdo, koho milujeme nejvíc na světě, vůbec nevidí, můžeme praktikovat

způsob, který v nás vzbuzuje pokoru, narušuje chycení v pasti ega a umožňuje nám vrátit se znovu k lásce, a to s lehkostí (dokonce nakonec s lehkovážností).

Avšak všechno je to tak tichounké a nevýrazné. Není to nápadné ani vzrušující. Je to spíš tak, jak tvrdí Elizabeth Gilbert: „Nikdy nezapomeňte, že jste kdysi dávno, v nestřeženém okamžiku, poznali sebe jako svého přítele.“

A tehdy, v tom okamžiku poznání, se zachráníme před sebou, před vlastním já, které na začátku nebylo skutečné. Tehdy uzříme zrakem srdce.

Proč bych mohla políbit kopta

Vždyť já jsem první i poslední.

Já jsem ta, která je uctívána, i ta, již pohrdají.

Já jsem prodejná i ctihodná. Já jsem manželka i panna.

Já jsem nevěsta i ženich. Já jsem ona, Pán.

– HROM: DOKONALÁ MYSL 1:5–10

Nejstarší kopii ztraceného evangelia Marie Magdaleny objevil v lednu roku 1896 německý odborník Carl Reinhardt na trhu se starožitnostmi v Káhiře. Bylo sepsáno v koptštině na starověkém papýru. Koptština je egyptský jazyk, který dodnes používají egyptští křesťané nazývaní „koptové“. Evangelium bylo umístěno v Egyptském muzeu v Berlíně pod těžko vyslovitelným oficiálním názvem a katalogovým číslem Codex Berolinensis 8502. Vědci jej tedy označují pouze jako Berlínský gnostický kodex.

Egyptolog Carl Schmidt se pustil do vytvoření německého překladu evangelia. Až na chybějící stránky byl text v dobrém stavu. A protože koptské písmo používali téměř výhradně koptové, Schmidt došel k závěru, že právě jejich komunity v Egyptě přeložily, zachovaly, a možná dokonce zachránily Mariino evangelium před úplným vymazáním z povrchu zemského.

Vydání Schmidtova překladu Mariina evangelia bylo připraveno do tiskárny v Lipsku v roce 1912. Jenže právě když se tiskárna blížila k dokončení, prasklo vodovodní potrubí a zničilo celé první

vydání. Schmidt se jej pokoušel zachránit, ale jeho snahu přerušila první světová válka. Než se mohl vrátit do Lipska, aby projekt vzkřísil, v roce 1938 zemřel. Odkázal projekt jinému odborníkovi, Walteru Tillovi.

Mezitím, v roce 1917, byl nalezen malý řecký zlomek Mariina evangelia ze 3. století. Je znám jako Papyrus Rylands 463 a byl také objeven v Egyptě, ve městě Oxyrhynchus.

Tato verze přidala jasnější potvrzení pasáží Berlínského kodexu a také další důkazy o raném datu evangelia. Walter Till začlenil do svého překladu Mariina evangelia nové informace. K tisku bylo Mariino evangelium připraveno v roce 1943, ale druhá světová válka opět znemožnila jeho vydání. Till poté jakékoli pokusy zcela vzdal.

Když válka skončila, ve vesnici zvané Nag Hammádí v Egyptě bylo objeveno velké množství raných křesťanských písem. Například Tomášovo evangelium, Filipovo evangelium a mimo jiné rovněž vlivná a poetická část písmo s názvem *Hrom: Dokonalá mysl*.

Mezi dochovanými texty v Nag Hammádí nebyly nalezeny žádné kopie Mariina evangelia. Mezi hromadnými nálezy rukopisů se však objevily dva texty, které byly nalezeny v Berlínském kodexu svázaném s Mariiným evangeliem: *Tajná kniha Janova* a *Moudrost Ježíše Krista*. Tyto texty objevené v Nag Hammádí byly souhrnně označovány jako „gnostická evangelia“, protože se zaměřují na *gnózi*, což je řecký výraz pro sebepoznání neboli přesněji poznání, které pochází z přímé zkušenosti.

Označení „gnostický“ ovšem způsobilo mylné vnímání těchto raně křesťanských textů a Mariino evangelium bylo uvrženo ve zmatek.

Aby bylo jasno: nic takového jako „gnosticismus“ neexistuje. Neexistoval kult organizovaných gnostiků, který by tyto starobylé texty definovaly. Tyto texty, včetně Mariina evangelia, jsou dokladem